

Griffinummer 2636 /2017
Datum van uitspraak 25 SEPTEMBER 2017
Notitienunder parket DE66.LA.6000/13/GESW2

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE**BEKLAAGDEN**

39961. elektromechaniker, geboren te
() op , wonende te
Denderleeuw, ;

39972. _____ zonder beroep, geboren te _____ op
, wonende te Denderleeuw, ;

⇒ Ter terechtzitting van 26 juni 2017 beiden vertegenwoordigd door
mr. J. Van Wilder, advocaat te Aalst

1. TENLASTELEGGINGEN**De eerste en de tweede**

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op de percelen gelegen te _____, kadastraal gekend als
, eigendom van _____, geboren te
op _____, en van _____, geboren te _____ op
beiden wonende te _____ bij akte van
, verleden door notaris _____ te _____ (overschrijvingsrelaas
);

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

c): het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald een woning te hebben verbouwd en uitgebreid met een gelijkvloerse achterbouw over de volledige breedte van het perceel, zonder stedenbouwkundige vergunning

Te _____ in de periode van 05.10.2013 tot 18.03.2015 (OK 1, st. 5-6, OK 2, st. 2, OK 3, st. 2, OK 4, st. 2, OK 5, st. 2)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben, voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking in kortgeding

meer bepaald in strijd met het bevel tot staking van 10.10.2013 (), bekrachtigd bij beslissing van 17.10.2013 () en in strijd met het bevel tot staking van 11.10.2013 (), bekrachtigd bij beslissing van 17.10.2013 ()

1.Te op ()

2.Te op ()

3.Te op ()

4.Te op ()

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 26 juni 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 10 oktober 2013 blijkt dat eerste en tweede beklaagde zonder stedenbouwkundige vergunning in woongebied een gelijkvloerse achterbouw hebben opgericht (constructie in steen en hout) bij hun woning over de volledige breedte van het perceel.

Er is geen tussenkomst van een architect. Op 10 oktober 2013 wordt mondeling een bevel tot stopzetting gegeven, een bevel dat bekrachtigd werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Nadien blijkt dat het stakingsbevel verschillende malen werd doorbroken, nl. op 11.10.2013, 14.10.2013, 22.10.2013 en 18.03.2015. Dit werd telkens vastgesteld door de wijkagent. Op 14 oktober 2013 werd o.a. vastgesteld dat de scheidingsmuur met een extra laag betonblokken werd opgetrokken en dat het dak van de achterbouw werd dicht gelegd. Op 20 maart 2015 werd een afvoerpijp in het dak van de achterbouw voorzien. Er werd geen regularisatieaanvraag ingediend.

Beklaagden wensen geen verklaring af te leggen.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Gelet op de materiële gegevens van de strafdossiers, de verklaringen van beklagden alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu beklagden de feiten niet betwisten, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklagden zich schuldig hebben gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A en B en dienen deze feiten hen dan ook te worden toegerekend.

3.3. Straftoemeting

De feiten A en B in hoofde van eerste en tweede beklagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren. Dit alles klemt des te meer daar door beklaagden op verschillende momenten een bekrachtigd bevel tot staking werd doorbroken.

Eerste beklaagde werd één maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Tweede beklaagde heeft een blanco strafregister.

Gelet op de aard en ernst van de feiten, de doelstellingen van de straftoemeting, het compleet gebrek aan respect van beklaagden voor administratieve beslissingen en de hardnekkigheid waarmee beklaagden weigeren te regulariseren, komt een geldboete van 500 euro de rechtbank gepast voor. Gelet op het gunstig strafrechtelijk verleden van beide beklaagden, kan de helft van de geldboete met uitstel worden opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat deze straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt. Om precies van aard te zijn elk van de beklaagde de ernst en de draagwijdte van hun fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hen ertoe moet aanzetten in de toekomst hun verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, met betrekking tot de geldboete niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimes waarmee deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

4. HERSTELVORDERING

Door het college van Denderleeuw werd een herstellvordering uitgebracht. Deze vordering kreeg een positief advies van de hoge raad voor het handhavingsbeleid. Het college van burgemeester en schepenen vordert voor de achterbouw aanpassingswerken:

- de hoogte van de achterbouw dient ter hoogte van de rechter zijdelingse perceelsgrens te worden teruggebracht naar de oorspronkelijke hoogte van max. 3.30m;

- de tuinmuur aansluitend op de achterbouw en palend aan het eigendom van de klager dient te worden afgebroken en hersteld in zijn oorspronkelijke staat;
- de zijgevel van de achterbouw ter hoogte van de rechter zijdelingse perceelsgrens dient op een definitieve wijze te worden afgewerkt. De afwerking dient, in overleg met de rechts aanpalende buur (afsprake toegang tot de eigendom), te geschieden in dezelfde gevelmaterialen als deze van de rechts aanpalende buur;
- de niet afgewerkte zijgevel restant van de gesloopte 5m hoge achterbouw welke zich bevindt boven de achterbouw dient tot op gelijke hoogte met de achterbouw en na overleg met de rechts aanpalende buur (afsprake toegang tot de eigendom), te worden afgebroken en afgewerkt in de zelfde gevelmaterialen als deze van de rechts aanpalende buur.

Dit alles binnen een termijn van een jaar, met machtiging voor het bestuur op aanpassingswerken ambtshalve uit te voeren op straffe van een dwangsom voor elke beklagde van 125 euro per dag vertraging bij niet uitvoering binnen de gestelde termijn.

Overeenkomstig artikel 6.1.41. t.e.m. 6.1.43, VCRO vordert het College van Burgemeester en Schepenen het uitvoeren van aanpassingswerken. De vordering kreeg het positief advies van de hoge raad voor het handhavingsbeleid. Het was voor de politie niet mogelijk om nazicht te doen naar de huidige toestand.

De rechter kan een redelijk verantwoorde herstellvordering niet verwerpen, alleen omdat een andere maatregel hem persoonlijk meer aangepast lijkt. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de rechter om de herstellvordering op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendning berust. Voor de rechter kan de gedaagde de gevorderde herstellmaatregel betwisten wegens willekeur, onredelijkheid, gebrek aan bewijskrachtige gegevens, het gronden van de beslissing op gegevens die geen verband houden met de zaak of nog het verwaarlozen van pertinente gegevens. Wanneer de rechter, bij de uitoefening van zijn wettigheidtoezicht, oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet met de vereiste onpartijdigheid een keuze hebben gemaakt tussen de verschillende in artikel 6.1.41 VCRO bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering verwerpen zonder die vordering verder nog op haar interne en externe wettigheid te moeten beoordelen

De rechter gaat – desnoods ambtshalve – na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstellmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening, zoals deze onder meer bepaald is in artikel 1.1.4 VCRO, is genomen, en zal een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. Hierbij komt ook het tijdsverloop in aanmerking, in die zin dat door de aldus gewijzigde omstandigheden, een verder herstel zoals gevorderd, kennelijk onredelijk kan voorkomen.

Daarnaast zal de rechter – zij het slechts op exceptie van onwettigheid van de gedaagde(n) – nagaan of de vordering die moet worden beoordeeld, kennelijk niet onredelijk is.

Hij zal hierbij afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit.

De vordering van het bestuur is niet onwettig, is genomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. Het herstel dient te worden bevolen conform de ingediende herstellvordering. Beide beklagde dienen als mededader van de tenlastelegging mee hoofdelijk in te staan voor het herstel. De vordering tot herstel geldt in rem en richt zich tegen alle deelnemers van het stedenbouwmisdrijf. Daar het gaat om eenvoudige afbraak- en aanpassingswerken wordt aan beklagden een hersteltermijn toegestaan van 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis. Deze termijn is geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385*bis* Ger.Wb. Het bestuur wordt gemachtigd om ambtshalve in herstel te voorzien. Het herstel wordt gekoppeld aan een dwangsom in hoofde van elke beklagde van 125 euro per dag vertraging.

Overeenkomstig art. 6.1.41 §7, 2de Lid VCRO kan de veroordeelde zich bij een veroordeling tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde op een geldige wijze kwijten door binnen een jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand of het strijdige gebruik te staken. Hetzelfde geldt ten aanzien van de veroordeling tot bouw- of aanpassingswerken. De veroordeelden kunnen zich hiervan rechtsgeldig kwijten door hele gelijkvloerse achterbouw af te breken, inclusief de funderingen.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 65, eerste lid;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSpraak

OP STRAFGEBIED

1. _____

De rechtbank VERKLAART de eerste beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT de eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 deciem (x 6) of **3.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent de eerste beklagde **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.**

Wijst de eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van de eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciem verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

2. _____

De rechtbank VERKLAART de tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT de tweede beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 deciem (x 6) of **3.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent de tweede beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst de tweede beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van de tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciem verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

Kosten

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklaagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **138,71 euro**.

HERSTELVORDERING

BEVEELT t.a.v. eerste en tweede beklaagde hoofdelijk het uitvoeren van aanpassingswerken, nl.

- ✓ de hoogte van de achterbouw dient ter hoogte van de rechter zijdelingse perceelsgrens te worden teruggebracht naar de oorspronkelijke hoogte van max. 3.30m;
- ✓ de tuinmuur aansluitend op de achterbouw en palend aan het eigendom van de klager dient te worden afgebroken en hersteld in zijn oorspronkelijke staat;

- ✓ de zijgevel van de achterbouw ter hoogte van de rechter zijdelingse perceelsgrens dient op een definitieve wijze te worden afgewerkt. De afwerking dient, in overleg met de rechts aanpalende buur (afpraak toegang tot de eigendom), te geschieden in dezelfde gevelmaterialen als deze van de rechts aanpalende buur;
- ✓ de niet afgewerkte zijgevel restant van de gesloopte 5m hoge achterbouw welke zich bevindt boven de achterbouw dient tot op gelijke hoogte met de achterbouw en na overleg met de rechts aanpalende buur (afpraak toegang tot de eigendom), te worden afgebroken en afgewerkt in de zelfde gevelmaterialen als deze van de rechts aanpalende buur.

op het perceel te _____, kadastraal gekend als _____, binnen een termijn van 1 jaar na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een **dwangsom van 125 euro per dag vertraging t.a.v. eerste beklagde en 125 euro per dag vertraging t.a.v. tweede beklagde.**

ZEGT dat beklagden overeenkomstig artikel 6.1.45. van de VCRO indien de herstelmaatregel vrijwillig wordt uitgevoerd, onmiddellijk de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte dient te brengen.

MACHTIGT voor het geval dat de bouw- of aanpassingswerken niet binnen de gestelde termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Denderleeuw om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 1 jaar enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

De rechtbank zegt voor recht dat overeenkomstig art. 6.1.41 §7, 2 d e Lid VCRO de veroordeelde zich op een geldige wijze kan kwijten door binnen een jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand of het strijdige gebruik te staken, nl. de complete afbraak van de hele constructie, nl. de gelijkvloerse achterbouw, inclusief de funderingen.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
VIJFENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND ZEVENTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,

G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

Roelants

V. ROELANTS